

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU A VZDELÁVANIE

Kresťanské centrum BEREĀ
Seminár biblického vzdelávania

ročník 3, číslo 3
november 2005

Naša zodpovednosť

„On dal sám seba
za nás, aby si
nás vykúpil od
každej neprávosti
a očistil sebe
ľud zvláštny,
horliaci za
dobré skutky.“
(Títovi 2,14)

OBSAH:

Naša zodpovednosť	1
Prečo nás ľudia nechcú počúvať?	2
Biblický kurz pre zborových pracovníkov	3
Jsou Křesťanské sbory církví nebo ne?	4
Týždenný prázdninový tábor záujmových činností	6
Křesťanské zásobovacie stredisko Zambia	7
Wiedenestské vyhlásenie	7
5. Misijná konferencia	8
Chata v Harmónii	8

Milí priatelia, bratia a sestry,

Letné dovolenkové mesiace prešli rýchlo a človek sa nestačí čudovať, že už je koniec jesene. Nie nadarmo sa striedanie ročných období prirovnáva k životu človeka. Keď má človek „-nást“ nevie sa dočkať dospelosti. Keď sa jej dočká, život plný povinností a sem tam aj s trochou radosťou preletí tak neveriteľne rýchlo, ako keď okolo vás preletí IC expres.

Podobne ako sa hovorí o pani Zime, ktorá sa pýta, čo si robil v lete, aj každý kresťan vie, že príde čas, kedy dostane podobnú otázku od Toho, ktorý je Stvoriteľom času i priestoru. Každý z nás raz bude skladať účty ako naložil s darmi, ktoré mu zveril jeho nebeský Otec. Je jedno, či to bol čas, schopnosti, alebo finančné prostriedky. **V konečnom dôsledku je všetko Jeho - aj my.** Nie vždy si to však uvedomujeme a častokrát sa správame ako majitelia, ktorí s ťažkým srdcom sem-tam niečo Pánu Bohu „darujú“ a v duchu si možno pomyslíme, že „je to strata“ (Mk 14,4).

Okrem osobnej zodpovednosti máme aj kolektívnu zodpovednosť - či naše zborové spoločenstvo spĺňa znaky cirkvi, tak ako nám ich Svätý Duch ukazuje v Biblii. Pretože Boh sa rozhodol vybudovať už tu na zemi zo svojich detí „svoj ľud“ (Tit 2,14) - jedinečné spoločenstvo založené na zvláštnych princípoch.

Apoštol Pavol hovorí o ňom ako o ľuďoch, ktorý bol vykúpený s cieľom, aby robil **dobré skutky** - teda to, „čo je dobré a užitočné ľuďom“ (Tit 3,8). Pavol vie, že nám to nie je prirodzené, že sa to musíme učiť - aby sme neboli neužitoční (Tit 3,14). Samozrejme v prvom rade máme slúžiť bratom a sestrám (Gal 6,10). To je **diakonia**.

Apoštol Peter vidí kresťanov ako spoločenstvo kňazov slúžiacich Bohu. Sme Boží chrám, v strede ktorého prebýva sám Boh. A kresťania považujú za výsadu, že môžu hovoriť iným o cnostiach (kvalitách, veľkých skutkoch - podľa iných prekladov) Toho, ktorý ich povolal z tmy do svojho úžasného svetla. (1Pt 2,5.9-10) To je **evanjelizácia a misia**.

Apoštol Ján hovorí, že poznávacím znakom kresťanov je predovšetkým láska. Kto nemiluje, ten podľa Jána osobne nepozná Boha. (1J 4,7n). To je **spoločenstvo lásky**.

Pán Ježiš dopĺňa túto paletu popisov cirkvi konštatovaním, že je nepremožiteľná (Mat 16,18), že kresťania sú solou spoločnosti a sú podobní rozsvietenému mestu na vrchu, ktoré nikto vo večernom čase, kto ide okolo, nemôže prehliadnuť. To je **aktívna angažovanosť v spoločnosti**. Pán Ježiš chce, aby boli kresťania v spoločnosti viditeľní a ich vplyv aby bol citeľný.

Treba pokračovať? Myslím, že sme si týmito niekoľkými citátmi z Písma nastavili dostatočne veľké zrkadlo, v ktorom môžeme vidieť svoju nedostatočnosť. Ak v nejakom ohľade nie som spokojný so spoločenstvom, v ktorom žijem, tak ten jediný správny postoj, ktorý by som mal zaujať je: „**Čím môžem prispieť JA, aby sa naše spoločenstvo čo najviac podobalo tomu vzoru, ktorý máme v Svätom Písme?**“ Obyčajne najväčším problémom v zbere sú tí, čo chcú len brať a nechať sa obsluhovať a nie sú pripravení dávať.

Nosnou témou tohtoročnej, už piatej misijnej konferencie je „**Nemenné posolstvo v premenlivom svete**“. Chceme sa navzájom povzbudiť, ako v dnešnej dobe **zrozumiteľne pretlmočiť** tú nádhernú, starú zvesť, že Boh miluje nás ľudí a že svoju lásku dokázal jedinečným činom, keď vzal na Seba naše hriechy a zaplatil za náš dlh voči Božej spravodlivosti.

Chceme si pripomínať, že **príkaz ísť** do celého sveta a získavať učeníkov pre Pána Ježiša **platí aj pre kresťanov na Slovensku** a že raz sa budeme zodpovedať aj z toho, ako sme tento príkaz plnili.

V tomto čísle Perspektívy nájdete aktuálne články a informácie. John Stackhouse sa vo svojom článku zamýšľa nad tým, čo robiť, aby naše slová pred neveriacimi zneli dôveryhodne.

Jarek Andryšek v článku „**Sú Křesťanské sbory církev?**“ uvažuje, čo je cirkev, ako tento pojem používa Písmo a čo sa dnes pod ním všeobecne rozumie. Je to iste aktuálna téma a tento materiál môže poslúžiť ako podklad na prípadnú ďalšiu diskusiu.

Na Európskej konferencii Bratských zborov vo Wiedeneste, kde bolo Slovensko zastúpené početnou delegáciou (19), sme sa stretli s bratmi a setrami s rôznych krajín a dozvedeli sme sa, ako duchovne žijú, s čím sa boria. Okrem iného sme sa zoznámili aj s manželmi Mutenda zo Zambie. V časopise sa dočítate o ich misijnom projekte, pri ktorom sme im slúbili konkrétnu pomoc a privítame aj Vašu účasť.

Rozhodli sme sa prihlásiť k dokumentu **Wiedenestské vyhlásenie**, v ktorom sa vyzývajú všetky Bratské zbory v Európe k intenzívnejšej misijnej a evanjelizačnej práci. Jeho text nájdete taktiež v tomto čísle Perspektívy.

Dočítate sa aj o prebiehajúcom biblickom vzdelávaní (BKZP) v Nitre, letnom tábore pre deti z mesta a nezabudli sme ani na najnovšie správy o Misijnom projekte prestavby chaty v Modre-Harmónii. Podnetné čítanie praje

Váš brat v Kristu Ľubomír Vyhnanek ☒

John G. Stackhouse:

Prečo nás ľudia nechcú počúvať?

V o výške 10 000 metrov nad zemou som utrpel mierny šok. V lietadle z Chicaga do Minneapolisu som sa rozprával s ženou na susednom sedadle. Mladá manažérka na ceste za novým zamestnaním mi trochu rozprávala o sebe. Medziiným som sa dozvedel, že má tituly z dvoch dobrých univerzít.

Na oplátku sa ona opýtala na moju prácu. Medziiným som zažartoval, že niektorí študenti na univerzite, kde učím teológiu, nedokážu zaradiť do správneho chronologického poradia Ježiša a apoštola Pavla. „Kto je ten apoštol Pavol, čo ste ho spomínali?“ spýtala sa ma úplne vážne, bez akejkoľvek známky rozpakov, netušiac, že toto by mala byť trápna otázka pre slušne vzdelanú Američanku.

Takáto neznalosť medzi vzdelanými je známim našej doby. Priveľa z nášho kresťanského svedectva sa sústreďuje na pokusy presvedčiť ľudí, že kresťanstvo je pravdivé. Namiesto toho by sme sa mali zamerať na dva prednejšie problémy. Za prvé, väčšina Američanov nemá ani poňatia ani o základoch skutočnej kresťanskej viery. A za druhé, väčšina si myslí, že kresťanstvo rozumejú, a cítia sa oprávnení odbaviť ho šmahom ruky ako čosi, čo nie je pre nich.

Problém plauzibility

Väčšina našej apologetiky a evangelizácie je nesprávne zameraná na problém kredibility: *Má kresťanstvo pravdu?* Zhŕňame dôvody a argumenty a dôkazy a dúfame, že tým ohromíme každého skeptika a privedieme k viere každého pochybovača. My úprimní kresťania prideme po zuby vyzbrojení do bojov, ktoré zriedkakedy nastanú. Sme horliví presvedčiť každého poslucháča - ale nikto nás nepočúva.

Najprv totiž potrebujeme uvažovať o otázke plauzibility: *Je to možné, že by kresťanstvo malo pravdu? Mal by sa nad ním človek aspoň krátko zamyslieť ako nad schodnou alternatívou?* (Plauzibilita = vierohodnosť, prijateľnosť; t.j. či sa zdá byť' vec hodná seriózneho zváženia.)

Predstavte si napríklad, že ochoriete a hľadáte pomoc. Zrejme budete očakávať radu od medicíny, mikrobiológie, hygieny, alebo od tých, čo sú postihnutí podobne ako vy. Ak vám ktosi naznačí, že skutočnou príčinou nemoci je, že nosíte hnedé oblečenie, a mali by ste prejsť na pastelové farby, asi budete myslieť, že mu šibe. Ani na sekundu by ste jeho návrh nebrali vážne. Plauzibilita tohto návrhu je mimoriadne nízka, nebudete mu vôbec venovať pozornosť.

Pripusťme však aspoň teoreticky, že ste chorí práve kvôli hnedému oblečeniu. Snáď textilka nakupuje lacné hnedé farbivo, ktoré obsahuje nejakú toxickú zložku a pri dlhodobom nosení vám táto preniká pod kožu. Takýto nejaký argument by musel byť prednesený, aby vás presvedčil. Je však

pravdepodobné, že dotyčný by nikdy nedostal príležitosť presvedčiť vás všetkými dôvodmi (problém kredibility - *je to pravda?*), pretože by ste vopred odbavili takúto myšlienku ako absurdnú (problém plauzibility - *to predsa nemôže byť pravda.*)

Čo teda môžeme urobiť, aby naši priatelia unáhle neodbavili autentickú kresťanskú vieru, ale uvažovali o jej pravdivosti a dopade na ich život? Ak sa neprihlásia na kurz o základných doktrínach kresťanstva, ak nebudú trpezlivo počúvať naše dôvody, môžeme ich získať nejakým iným spôsobom? V našej kultúre je stále väčšou potrebou pre kresťanov hľadať spôsoby, ako podkopať sebavedomú ignoranciu a neznalosť našich priateľov.

Praktická apologetika

Môže nám byť útechou, že problém plauzibility nie je v histórii cirkvi ničím novým. Naše kresťanské dedičstvo obsahuje mnoho príkladov presvedčania o hodnote kresťanskej viery ináč, než tradičnými teologickými argumentmi. Tieto môžeme adaptovať pre súčasnú situáciu.

Jedna stratégia je **nadviazať na konkrétne bežné potreby ľudí**. Kresťania môžu ponúknuť odbornú pomoc v oblasti, kde to iní ocenia, know-how, ktoré získa ľudí, aby pozorne zvažili aj to, čo kresťania hovoria o duchovných veciach. Výborným príkladom je príbeh jezuitskeho misionára Matteo Ricchiho, ktorý učil Číňanov používať pomôcky pre zlepšenie pamäti.

Rodina, ktorú Ricci učil používať mnemotechnické pomôcky, stála na špičke čínskej spoločnosti. Guvernér Lu bol sám inteligentným a zámožným učencom, ktorý slúžil na rôznych postoch medzi úradníkmi dynastie Ming. Teraz dosiahol vrchol svojej kariéry ako provinčný guvernér a pripravoval svojich troch synov pre skúšky pred nástupom do vládnej moci; on sám tieto skúšky zvládol na výbornú pred dvadsiatimi ôsmimi rokmi a vedel, že úspech v nich bol najistejšou cestou k sláve a bohatstvu v čínskom cisárstve. Ricci sa ponúkol, že guvernérovm synov naučí zručnému používaniu mnemotechnických pomôcok, aby mali lepšiu šancu zvládnuť náročné skúšky; a potom využil ich vďačnosť a novozískanú prestíž pre záujmy katolíckej cirkvi. (Jonathan Spence, Yale University)

Apoštol Pavol popri šírení evanjelia pracoval vlastnými rukami - vyrábala stany. Misionári, ktorí si z neho berú príklad, dosahujú viac než vlastnú finančnú podporu pre svoju misiu. Využívajú svoje zvláštne schopnosti, aby zvýšili vierohodnosť evanjelia, ktoré podávajú. Jedna rozšírená stratégia často používaná na misijnom poli je vyučovanie angličtiny pre záujemcov. Ďalším príkladom sú kresťanskí hudobníci, športovci, vedci, výskumníci a priemyselníci, ktorí využívajú svoju platformu, kde

dosiahli úspechy, k svedectvu o svojej kresťanskej viere. Mnohí ľudia môžu potvrdiť, že boli povzbudení zamyslieť sa, či je kresťanstvo ozať len pre chudákov, keď sa k nemu otvorene hlásil niekto úspešný.

Múdrost' je druhým rozmerom tohto apologetického zdroja. Kresťania prispejú, kde môžu - medzi susedmi, na pracovisku, v školských výboroch, v masmédiách, v štátnej či komunálnej správe - k veciam, o ktorých sa na verejnosti diskutuje. Títo kresťania prinášajú múdrost' kresťanskej tradície do záležitostí zaujímavých pre spoločnosť takým spôsobom, že aj tí, čo nezdediajú ich kresťanské predpoklady, môžu oceniť ich múdrost' a mať z nej úžitok. Vzdelávanie, finančná zodpovednosť, manželstvo a výchova detí, zvládanie konfliktov, zodpovednosť za životné prostredie, spravodlivosť vo vzťahoch medzi rasami a mnoho ďalších všeludských záujmov boli medzi kresťanmi prediskutované a môžu byť spoločnosti na úžitok. Okrem bezprostredného úžitku z takého „solenia“ a „svietenia“ vo vlastnej kultúre, kresťania si budujú dobré východisko, z ktorého môžu potom hovoriť konkrétne aj o svojom kresťanskom presvedčení.

Každá dobre odvedená práca je účinnou apologetikou, zvlášť keď poctivosť a kvalitné služby v našej spoločnosti upadajú. Kresťanský inštalatér, ktorý pohotovo vybavuje objednávky, rýchlo a dobre vykonáva svoju robotu, a primerane účtuje za čas a materiál, môže zanechať trvalý dobrý dojem na každom zákazníkovi. Kresťanský manažér, ktorý stanovuje jasné ciele pre spolupracovníkov, vypočuje pozorne návrhy i sťažnosti, zamyslí sa a múdro odpovedá, si získava rešpekt, ktorý podporuje jeho kresťanské svedectvo. Dobré, kvalitné služby takto spriadajú vlákna, ktoré pútajú ostatných k nám vo vzťahu vzájomnej úcty, v ktorom môže nastať duchovný rozhovor.

Vždy tu však číha nebezpečie, že kresťanstvo bude zle pochopené ako čosi, čo zaručuje úspech v svetských záležitostiach. Od svedectiev miestnych celebrit na kampani Billy Grahama môže byť krátky krok k bludným myšlienkam na periférii evanjelikálneho kresťanstva, sľubujúcim úplné zdravie a bohatstvo. Keď sa kresťania odvolávajú na svetský talent, múdrost' a úspechy, aby prekonali predsudky iných, potrebujú zároveň pamätať na biblické učenie: *„Len sa pozrite na svoje povolanie, bratia, že tu niet veľa múdrych podľa tela ani veľa mocných ani veľa urodzených; ale čo je svetu bláznivé, to si vyvolil Boh, aby zahanbil múdrych, a čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby zahanbil silných; čo je svetu neurodzené a čím pohŕda, to si vyvolil Boh, ba aj to, čoho niet, aby zmaril to, čo je, aby sa pred Bohom nik nevystavoval.“* (1Ko 1,26-29) Môže to dopadnúť tak, že kresťania musia

prežiť paradox: využívať svoje svetské postavenie, aby získali uši poslucháčov pre evanjelium, ktoré práve také postavenie podkopáva, pod milosťou a mocou Božou.

Spravodlivosť a láska

Misionári bežne demonštrovali autenticnosť posolstva o Božej láske skutkami spravodlivosti a charity. Napríklad pápež Gregor Veľký (540-604) si získal trvalý rešpekt ľudí tým, že vyjednával za mesto Rím ohrozené barbarskými útočníkmi, a venovaním peňazí cirkvi na masívnu pomoc chudobným, keď politickí vodcovia odmietli pomôcť. Štedrosť kláštorov ako miest, kde sa dalo uchýliť a nájsť pomoc a obživu, prispela ku kreditu cirkvi v dobe stredoveku. Boj Williama Wilberforcea (1759-1833) a spolku Clapham Sect proti otroctvu v Británii a mnohé iné vznešené snahy evanjelikálov v devätnástom storočí na oboch stranách Atlantiku vyleštili imidž kresťanskej viery v týchto spoločnostiach. V našich dňoch pôsobenie World Vision a Matky Terezy s jej sestrami lásky zatvárajú ústa tým, čo by chceli obviňovať cirkve z odtrhnutosti od pozemského života.

Snád žiadne hnutie v dejinách cirkvi nebolo také dôsledné vo svojej snahe reagovať na potreby ľudí ako Pietizmus pod vedením A. H. Frankeho v Nemecku 18. storočia. S podporou pietistického vodcu P. J. Spenera sa Francke presťahoval do Halle, kde sa stal pastorom a profesorom biblických jazykov a teológie. Tieto povinnosti neboli pre neúnavného Frankeho dost. Založil v Halle mnoho známych inštitúcií, o ktorých historik Howard Snyder píše:

Väčšina z týchto inštitúcií bola založená čiastočne ako odozva na potreby v meste Glaucha a okolitej oblasti po morovej epidémii v rokoch 1682-83, ktorá zredukovala obyvateľstvo mesta na tretinu. Francke bol tak dotknutý neznalosťou a chudobou detí, že v roku 1695 založil školu pre chudobných, ktorá mala zakrátko vyše 50 študentov. To viedlo k založeniu sirotince v roku 1696 a postupne k celému radu vzájomne prepojených a podporujúcich sa inštitúcií. Tieto zahŕňali pedagogium pre šľachtických synov (ktoré navštevoval 6 rokov aj gróf Zinzendorf), latinskú školu, ktorá pripravovala študentov na univerzitu, a nemecké školy poskytujúce praktické vzdelanie druhého stupňa pre synov a dcéry občajných občanov. Okrem toho Francke založil domov pre chudobné vdovy (1698), knižkupectvo, chemické laboratórium, knižnicu, múzeum prírodných vied, práčovňu, farmu, pekáreň, pivovar, nemocnicu a ďalšie podniky. Ďalej sa podieľal na založení Canstein Bibelhaus, ktorý do roku 1800 dal do obehu temer 3 milióny Biblií alebo častí Písma v rôznych jazykoch.

Snyder ďalej zaznamenáva Frankeho ciele pre tieto inštitúcie: „Boli súčasťou celkom premyslenej reformnej vízie. Videl tieto školy ako prostriedky infiltrovania všetkých úrovní spoločnosti pietistickým vplyvom. Jeho výchovné metódy a myšlienky sa presadili v širokom meradle vďaka úspechu škôl v Halle.“

Apologetika dobrých skutkov bola vyhlásená už kázaním na vrchu: „*Nech tak svietí vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach,*“ (Mt 5,16) a dejiny cirkvi sú plné dobrých príkladov kresťanskej

poslušnosti tomuto pokynu. Aby to bolo jasné, Pán Ježiš nám pripomína, že láska k bližnému má hodnotu sama osebe ako poslušnosť voči Bohu, nielen ako prostriedok pre podporu evanjelizácie. Tieto skutky spravodlivosti a lásky však dobrú zvesť o Božej láske zviditeľňujú, a vytvárajú základ, na ktorom ju kresťania môžu otvorene odovzdávať ďalej.

Kresťanské spoločenstvo

Naši priatelia sa oprávnené môžu pýtať, či kresťanstvo plní, čo sľubuje. Kresťanstvo tvrdí, že Ježiš Kristus založil komunitu veriacich, ktorí sa vyznačujú tým, že ho uctievať a navzájom sa milujú (Ján 13-17). Záujemca sa môže pýtať, či také spoločenstvo naozaj existuje. Môže ho zaujímať, po všetkých preukázaných prejavoch poctivosti a charity, či kresťanstvo premieňa jednotlivcov, rozhodujúcim spôsobom ich orientuje na Krista a spoločne ich integruje do komunity lásky.

Kláštorné hnutia obnovy v minulosti pochopili tento princíp a zakladali nové komunity viery, aby upevnili kresťanské svedectvo v Európe. Masoví evanjelisti našej doby múdro kladú dôraz na následnú prácu, aby oheň prebudenia zostal v ohniskách existujúcich alebo novo založených cirkvi, po tom čo boli stany zbalené alebo štadióny opustené.

John Wesley (1703-91) je dobrým vzorom takejto citlivosti. Venoval enormnú energiu budovaniu rôznych skupín, ktoré mali uvádzať ľudí do kresťanskej viery a pomáhať im dospieť po obrátení. Pri všetkých ohromných úspechoch metodis-

tického kázania Wesley veril, že veľká väčšina obrátení nastala práve v týchto dôverných a zároveň vážnych stretnutiach menších skupín. Skoro po začiatku svojho pôsobenia si zaumienil nekázať tam, kde nebola situácia pripravená pre založenie takýchto skupín s adekvátnym vedením.

Úvahy nad spoločenstvami kresťanov nás privádzajú k zamysleniu nad širšími kategóriami kresťanských inštitúcií. Ak cirkvi, mimocirkevné organizácie, domáce spoločenstvá a samotné rodiny sú zjavne oddané Kristovi a vzájomnému kresťanskému spoločenstvu a prejavujú svoje kresťanské povolanie s integritou, dosahujú tým čosi skutočne dôležité. Tieto spoločenské štruktúry sú miestami, kde ľudia môžu zvažovať tvrdenia kresťanskej viery a sú naklonení pripustiť, že by na nich ozaj čosi mohlo byť. Keď sa dostanú dovnútra týchto štruktúr, záujemcovia budú môcť a chcieť počuť teologické poučenie i výzvu, pretože boli prijatí v kontexte, kde sú takéto diskusie zaujímavé, zrozumiteľné a vierohodné.

Ak chceme, aby sa naši priatelia vážne zamysleli nad zvesťou evanjelia, musíme sa spoľahnúť na viac než teologický argument, akokoľvek hodnotný môže byť v správnom kontexte. Musíme ich vyrušiť z ich navyknutej pohodlnosti a to v závislosti na Svätom Duchu, ktorý môže zažiarit skutočným svetlom cez svetielka dobrých skutkov, ktoré môžeme vykonať na slávu nášho Otca v nebi. ☐

JOHN G. STACKHOUSE je profesorom na Regent College vo Vancouveri (Kanada). Tento článok je prevzatý z knihy *Christian Apologetics in the Postmodern World (IVP)*.

BIBLICKÝ KURZ PRE ZBOROVÝCH PRACOVNÍKOV

„Usiluj sa postaviť pred Boha ako osvedčený, ako pracovník, ktorý sa nepotrebuje hanbiť“ a správne podáva slovo pravdy.“ (2Ti 2,15)

Biblický kurz pre zborových pracovníkov (BKZP) sa zameriava na vzdelávanie bratov a sestier, ktorí sa chcú lepšie pripraviť na službu v kresťanských zboroch. Bol vytvorený preto, aby pomáhal budovať Boží ľud na základe kresťanskej viery (Jd 3), vyučoval Boží ľud poslušnosti celého Písma (Mt 28,20), vychovával Boží ľud v spravodlivosti a pripravoval k službe (2Ti 3,16-17; Ef 4,12) a podporoval osobný i spoločný duchovný rast v celom Kristovom tele (Ef 4,13).

Od septembra 2005 sa pravidelne každý mesiac stretáva 30 študentov v zborovom dome KZ v Nitre. Spolu sa učíme, ako čítať Písmo a rozumieť mu a jeho posolstvo preniesť do života. Veríme, že vynaložená námaha na 8 vyučovacích hodín za deň a ho-

Kurzy BKZP

1. Metódy štúdia Biblie a pravidiel interpretácie
2. Prehľad Starého zákona
3. Prehľad Nového zákona
4. Kázanie biblickej zvesti a pastoraálna služba
5. Prehľad biblickej náuky
6. Osobný duchovný život
7. Služba, administrácia a vzdelávanie v cirkvi
8. Princípy a metódy vyučovania
9. Prehľad cirkevnej histórie
10. Misia, evanjelizácia, učeníctvo

Jsou Křesťanské sbory církví nebo ne?

Nedávno jsem byl doslova zaskočen rétorickou otázkou: „Co myslíte jsou Křesťanské sbory církví nebo ne?“ „Samozřejmě, že ano,“ zněla moje odpověď. Ne, odpověděl řečník. Byl to pro mě impuls ke studiu, protože to považuji za věc zásadní. Následující úvaha se na zmíněnou otázku pokouší najít odpověď.

Církev je souvztažný organismus

V Bibli vládne úžasná rozličnost výrazů, které jsou s veličinou novozákonního Božího lidu, v českém jazyce ustálenou pod názvem církev, spojeny. Tato rozmanitost má svůj důvod v chybějící analogii církve v židovské tradici před vznikem církve. Boží lid nové smlouvy je více než jen nějakým pojmem, je představen jako společenství s přívlastkem Boží, resp. Kristovo:

- Církev Kristova (Ř 16,16; Gal 1,22; Mt 16,18 „zbuduj svou církev“),
- Církev Boží (Sk 20,28; 1K 1,2; 10,32; 2K 1,1; Gal 1,13; 1Te 2,14; 2Te 1,4)

Toto společenství je souvztažným organismem: **hlava-tělo** (1K 12; Ř 12), **vinný kmen-ratolesti** (Jan 15), **pastýř-stádo** (Jan 10), **základ-stavba** (1K 3,11) resp. **úhelný kámen-stavba** (Mt 21,42; Ef 2,20; 1Pt 2,4nn), **ženich-nevěsta** (Mt 25,1-13; 2K 11,2; Ef 5,25-27; Zj 21,2.9).

Z výše uvedených vztahů plyne, že církev bez Pána Ježíše a Boha Otce není ničím.

Církev je společenstvím následovníků

Jedním z nejstarších označení společenství církve je „směr“ nebo „cesta“ (Sk 9,2: „kteří se hlásí k tomu směru“; 19,9.23; 22,4; 24,14.22) a znamená skupinu těch, kteří na Ježíšovu výzvu k následování (Mk 1,15.17) reagují a vydávají se na cestu. Církev je **společenství Ježíšových následovníků**, utvářené a udržované autoritou Jeho vyučování (Mt 28,19n, srov. kap. 10). Dvanáct učedníků je základem církve.

Ve SZ vytváří Boží lid, putující pouští do zaslíbené země, předobraz církve putující pouští tohoto světa do zaslíbených věčných přibytků. Ne nadarmo byl v Bibli rané církve, řeckém překladu Starého zákona Septuagintě, překládán hebrejský výraz **qahal** (shromáždění) řeckým výrazem **ekklesia** (5M 9,10 nebo 18,16).

Církev jako spojení protikladných kultur

Výraz **ekklesia**, církev, byl běžným světským výrazem řecké kultury znamenajícím shromáždění lidu (svobodných lidí oprávněných volit a rozhodovat - takto např. Sk 19,39 „může se to vyřídít v rádném shromáždění“). Objevuje se v NZ na 114 místech. Napřed ve vztahu k Jeruzalémskému sboru, ale pak i ke shromáždění na jiných místech. Jeruzalémský sbor se orientoval

podle svého předchůdce (z hlediska dějin spásy), tj. podle Izraele. Církev totiž představuje obnovený, pravý nebo také Boží Izrael (Mt 3,9; Mt 19,28; Ř 9,6; Gal 3,29; 4,6; 6,16). Proto také první sbory převzaly organizační strukturu známou v synagogách (vedenou staršími). S rozrůstáním do pohanského světa se objevovaly i struktury známé ze správy obcí v pohanském prostředí. S tím souviselo i používání pohanského výrazu **ekklesia** (shromáždění hlasujícího lidu). Jelikož Septuaginta používala tohoto pojmu pro shromáždění Izraele, spojoval tento výraz obojí. Izraelské i pohanské vnímání shromáždění lidu. Vznikl tak prostor, kde docházelo k bohoslužebnému jednání, k prožívání společenství a rozhovoru, uplatňování kázně, formulování vyznání, vysílání misio-nářů, přijímání a posílání listů apod.

Církev jako Boží shromáždění pravých potomků Abrahama

Bylo chápáno jako **ekklesia tou theou** - shromáždění Boží. Tím vyjadřovalo také svou podstatu, shromáždění křesťanů ze židů a z pohanů, coby Boží nabídka v eschatologické (poslední) době, době milosti:

„Bylo přirozené, že **Bůh, pro něhož je vše a skrze něhož je vše, přivedl mnoho synů k slávě, když skrze utrpení učinil dokonalým původce jejich spásy. A on, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou z téhož Otce. Proto se nestydí nazývat je svými bratry... A jinde praví: ...'Hle, já a děti, které mi dal Bůh.' (Iz 8,18) Protože **sourozence spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž d'ábla, a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. Neujímá se přece andělů, ale ujímá se potomků Abrahamových.“ (Žd 2,10-16)****

„*Tak se stal otcem všech neobřezaných, kteří věří a jimž je spravedlnost připočtena, i otcem těch obřezaných, kteří nejsou jen obřezáni, nýbrž také jdou ve stopách víry našeho otce Abrahama.*“ (Ř 4,11n)

Církev jako Bohem utvářené společenství

Apoštol Pavel nazývá církev „**svatí**“ (Ř 1,7; 1K 1,2; 2K 1,1; Ef 1,1.1...) a myslí při tom místní sbor, jehož bohoslužebné shromáždění představuje centrum duchovního života. Je to Bohem utvářené organismus (1K 12; Ř 12), který má funkční strukturu (Ef 4,11nn; 1K 12,28). První církve vznikaly z malých domácích shromáždění (Sk 9,43; 16,14n; 17,5). Ve druhém století hledala církev, jak by měl být utvářen vztah mezi velkým množstvím místních církví a církví Ježíše Krista jako celku. Prosadil se názor, že **ekklesia tou theou** sestává z množství místních sborů, přičemž každý sbor sám za sebe představuje celou církev a je zároveň jejím obrazem i částí.

Původ českého pojmu církev

České slovo církev je pravděpodobně převzato z řeckého **kyriaké ekklesia**, církev Páně. Ve staré češtině znamenalo především kostel a později i křesťanská obec, která se v něm shromažďuje. Církev je především osobním společenstvím s Kristem i vzájemné společenství těch, kdo v Krista uvěřili. Je to společenství Kristových učedníků. Toto společenství tvoří svůj vlastní řád podle toho, jak vyvěrá ze života církve. Struktury by neměly stát v cestě spontánnímu životu, ale naopak měly by jej podporovat.

Církev jako pojem pro veřejnost

Pokud jde o definici pojmu církev a jeho používání navenek ve vztahu k veřejnosti a ke státu, je zapotřebí vidět dvojí. Na jedné straně církev, která má své vlastní sebepojímání, a na druhé straně **společnost, která pojem církev naplňuje po svém**: například jako organizaci sjednocenou týměž vyznáním. To plně platí pro současnou situaci a názvosloví v našem českém prostředí. Když stát hovoří o církvích, myslí tím na křesťanská společenství, když hovoří o náboženských společnostech, myslí na všechny ostatní náboženské zpravidla nekřesťanské skupiny. V okamžiku, kdy tuto skutečnost ignorujeme a chceme vystupovat jako náboženská společnost, irituje nás nejen veřejnost, ale někdy i své vlastní řady. Nakonec státní úředník si může myslet, že nejsme křesťané, ale nějaká těžko identifikovatelná skupina. To je první důvod, proč by se Křesťanské sbory měly nazývat církví - totiž abychom nematli nezasvěcené.

Pojem církve v bratrském hnutí a důraz na místní sbor

Druhý důvod je z mého pohledu ještě významnější. Má místo v tradici otevřených bratří. Ano, ona sice existuje jen jedna církev, ale „**tato církev má bezpočet forem výskytu**“, píše J. Warns a pokračuje: „**Místní sbor je tedy jen jednou formou výskytu celé církve a v žádném případě tou jedinou. Je to duchovní veličina, vzdálená pozemským normám a právu... Je viditelná a působí ve všech křesťanských sborech... Má své orgány, ale její organizace není právní povahy... je to charismatická organizace... Vzájemná vazba raně křesťanských sborů byla velmi těsná a vzájemný kontakt jednotlivých sborů velmi čilý... Společná vazba vzájemně nezávislých sborů za účelem společné práce (misie, péče o nemocné a chudé) zcela odpovídá biblickému způsobu.**“ To platí, jak o místních samosprávných sborech, tak i o celém společenství Křesťanských sborů, jakožto jedné části, chcete-li jedné formy církve.

Církev jako společenství několika sborů

Protože o použití slova církev pro místní sbor není sporu, zaměřím se teď na použití pojmu církev pro společenství několika místních sborů. Z českého prostředí je znám pojem „jednota“, který se snažil zaplnit prostor mezi místním sborem a celou církví Boží. Tento pojem „legitimoval“ vznik různých jednot, tedy církví ve společenském smyslu slova (i ve smyslu našeho církevního zákona), jež jsou spojovány stejným vyznáním. Nejznámější z nich je stará známá Jednota bratrská. Dá se to chápat jako snaha vyrovnat se s názorem, že existuje jen církev místní a pak univerzální, nic mezi tím. Nověji se však přichází na to, že novozákonní sbory vytvářely zvláštní sdružení, svazy (Ř 16,4.16; Gal 1,22; 1Te 2,14). Toto sdružování pravděpodobně vyvstalo z Pavlova povolání za misionáře pohanů (Gal 2,8). Potřeba podřídit jakékoliv podobné skupiny celé církvi a nepracovat v arogantní izolaci vyvěrá ze Sk 15³.

Vznik regionálních společenství církví s kulturními specifiky byl s postupem doby nasnadě (církev Etiopské nebo Syrské). Už Nový zákon mluví o církvích v Judsku nebo Galacii a počítá s jejich specifiky.

Místní církev jako obraz celku

V Novém zákoně každý místní sbor, jako část celku kompletní církve Kristovy, představoval pro své okolí celé společenství církve. Místní církev měla být obrazem celého těla Kristova, stejně jako má být každý stvořený člověk obrazem svého Stvořitele. Platí to i proto, že místní církev je s celým tělem Kristovým neoddelitelně spojena. Apoštolé s tím očividně neměli problém a proto s tím nemám problém ani já. Nevidím překážku v použití pojmu církev pro společenství Křesťanských sborů nebo pro jiné církevní společenství (CB, BJB apod.), pokud se ono samo chápe jako součást celé církve a hlásí se k ní. Část představovala celek, byla jeho místním vyjádřením, pokud si ovšem neuzurpovala nárok být jedinou církví. J. Warns píše: „*To, co brání jednotě, není různost forem, řečí, výrazových prostředků, pracovních metod, nýbrž sektářský duch nelásky a sebeoddělování od těch, kteří jsou také údy těla Kristova, a duch zákonictví, který nesnáší jakýkoliv odklon, ale hledá jednotu v uniformitě.*“⁴ Pokud se určité společenství křesťanských sborů nevymezuje na úkor druhých, jako jediné správné společenství, pak nemůže mít problém nazývat sebe samo církví! Chápe se totiž jako legitimní součást celku, tj. jako součást společenství všech místních církví, složených z Božích dětí, které se vydaly Bohu a jsou jeho vlastnictvím.

Církev jako svazek, který je součástí celku

Nic na tomto stavu nemění ani skutečnost, že se místní církve dobrovolně a podle míry svého poznání sdružují v celky (např. CB, BJB apod.) a tyto celky mezi sebou rozvíjejí těsnější spolupráci. To, že se tyto celky nazývají církvemi je zcela legitimní a navíc správné, protože tím vyznávají, že jsou součástí celé církve Kristovy. V okamžiku, kdy by si na název „církev“ učinila výlučný nárok jen jedna denominace, jako domněle jediný „správný“ představitel Boží

církev, došlo by k nesprávnému (nebiblickému) chápání a používání tohoto pojmu. Církev je totiž určována vztahem k Bohu a následováním Krista a ne vazbou na určitou skupinu lidí nebo lidskou sukcesi. Proto také používám pojmu církev pro takové společenství církve, místní či regionální, republikové či kontinentální, jež sebe samo chápe jako nedílnou součást celku Boží církve, těla Kristova. Takovéto používání pojmu církev nepovažují za zpronevěření se biblickému úzu, ale naopak za jeho naplnění!

Církev jako celek a její části

Nový zákon používá výrazu *ekklesia* různým způsobem:

- pro jednotlivá domácí společenství:

Ř 16,5: *pozdravujte také církev v jejich domě...*

- pro celou církev ve městě:

Ř 16,23: *Gaius, který svůj dům otevřel mně i veškeré církvi.*

1K 14,23: *Kdyby se celá církev sešla na jednom místě.*

- pro sbory v provincii:

Sk 9,31: *A tak církev v celém Judsku, Galileji a Samaří...*

Ga 1,2: *všichni bratři, kteří jsou zde se mnou, církvím v Galacii...*

- pro univerzální církev:

Ef 3,10: *Bůh chce, aby nebeským vládám a mocnostem bylo nyní skrze církev dáno poznat jeho mnohotvarou moudrost.*

Výrazy „církev v domě“ a „celá církev“ určité nejsou ekvivalentní. Gaius měl nejspíš tak velký dům, že mohl hostit celou církev v Korintu. Nový zákon tedy rozlišuje mezi domácí skupinkou, celou církví na jednom místě a církví v celém regionu. Přesto pro všechny tyto skupiny používá téhož výrazu - církev. Pavel adresuje jeden ze svých dopisů církvi Boží, která existuje v Korintu (1K 1,2) a zahrnuje do ní i církev v domech. Jednotlivá domácí shromáždění se cítila být spojena s celou církví ve městě i s veškerou církví Boží v tehdejším světě. Pro všechny čtyři výše jmenované úrovně, tj. domácí církve, církve ve městě, v provincii i pro univerzální církev, užívá Nový zákon stejného pojmu církev. Řečeno slovy Ignátia Antiochejského: „*Kdekoliv je Ježíš Kristus, tam je obecná církev.*“ Církev se utváří kolem Krista a ne kolem lidského vedení. Z toho plyne, že jakákoliv část církve představuje její celek, pokud je spojena s Kristem. Rozhodující není velikost společenství nebo místo, ale jeho vazba na Pána církve. Odpovídá to i logice Božího myšlení. Každá část církve má být obrazem celku, stejně jako každý člověk má být obrazem Božím.

Církev a pojem denominace

Z angličtiny převzatý pojem denominace (doslova „pojmenování“) byl od 18. století užíván pro svobodné protestantské církve⁵, aby je odlišil od etablovaných zemských či státních církví, popřípadě od sekt. V širším slova smyslu jsou denominacemi všechna společenství víry včetně státních, lidových a zemských církví a tento pojem má své oprávnění. Je totiž prost subjektivního hodnocení, jež nacházíme např. ve výlučném přisouzení výrazu církev u Katolické církve. Reformační denominace měly pro ni jen statut církevních společenství a jiná vyznání dostala nálepku sekt. Pojem

denominace je sice ve svém hodnocení neutrální, ale neřeší otázku: „Do jaké míry odpovídá učení a praxe daného společenství víry biblickému poselství.“ Zároveň se tím vyhýbá biblickému pojmu církev a může ho i tabuizovat.

Jsou Křesťanské sbory církví nebo ne?

S takovým tabu se tu i tam setkáte i v Křesťanských sborech, i když se jedná spíše o okrajové skupiny. Přitom je v dnešní době zcela běžné, že v jednom městě žije vedle sebe hned několik křesťanských sborů nebo církví, které vyznávají Krista a slouží mu podle míry darované víry. Přestože se nescházejí ke společným bohoslužbám, (i když se tak v některých městech děje, např. příležitostně bohoslužby všech evangelikálních církví v Českém Těšíně), neupírají tyto místní sbory jeden druhému právo nazývat se církví. Spíše naopak. Bylo by to ostatně pošetilé a sektářské zároveň.

Neupíráme-li tedy právo nazývat se církví jednotlivým samostatným sborům, které se ke společným bohoslužbám nescházejí, proč tedy upírat název „církev“ Křesťanským sborům, které se ke společným bohoslužbám scházejí, např. u příležitosti konferencí. Církev utváří Kristus a vztah k němu. Každá část celku je obrazem univerzální Boží církve. Nový zákon to užitím výrazu *ekklesia* jen potvrzuje. Neslyšel jsem zatím, žádné rozumné vysvětlení, proč společenství Křesťanských sborů v ČR upírat právo názvu církev. Křesťanské sbory, stejně jako i jiná společenství víry, jsou církví v biblickém smyslu slova a nevidím důvod, proč se pojmu církev vyhýbat.

¹ Řecký překlad hebrejského Starého zákona, Bible rané církve

² J. Warns, „Staatskirche? Volkskirche? Freikirche?“, Bad Homburg, 1919, S.120

³ D.J.Tidball, New Dictionary of Biblical Theology, S.410

⁴ J. Warns, „Staatskirche? Volkskirche? Freikirche?“, Bad Homburg, 1919, S.120

⁵ A.Rössler, Evangelisches Lexikon für Theologie und Gemeinde, svazek 1, S.416-417

Evanjelium pre Iráncov

Iránski migranti predstavujú veľkú skupinu (7% všetkých Iráncov) a sú roztrúsení po celom svete. V krajinách, kde sa usadili, väčšinou nežijú v gete, ale sú rozptýlení medzi inými obyvateľmi.

Iránci doma i v zahraničí patria k najotvorenejším islamským národom pre evanjelium. Sklamali ich vyše dve desaťročia islamského režimu. Hoci menej než 1% (50,000) iránskych migrantov prijali Pána, sú stále otvorenejší, a to nepriamo úmerne ich spoločenskému postaveniu. Najmenej otvorení sú tí čo žijú v Amerike, najviac v Turecku.

Väčšinu evanjelizačnej práce konajú iránski veriaci. Zakladajú zbory, ktoré zostávajú nezávislé a nepridávajú sa k zavedeným denomináciám. Iní veriaci vstupujú do existujúcich zborov a integrujú sa, ako je pre ich kultúru typické. Iránski misionári sú veľmi účinní v krajinách ako Afganistan.

The New People Next Door ☑

Týždenný prázdninový tábor záujmových činností

Prípravy

Spomínam si na skupinky, keď sme sa stretávali a modlili sa aj za tábor. Pamätám sa na deň, keď Roman prišiel s tým nápadom a rozorával o svojom sne, pre ktorý bol veľmi nadšený. Čas príprav nás „zomkol“ viac dokopy. Akými jadróm sa stala trojica Roman, Adka a ja.

Nikto z nás netúžil urobiť veľmi predchovnený pobyt. Vychádzali sme z praktickej potreby rodičov, z ktorých mnohí nemajú kam dať svoje deti počas letných prázdnin. Mňa osobne čas príprav veľmi zblížil s Romanom a s odstupom času môžem povedať, že to bolo veľmi dobré pre môj život a som Bohu za to vďačný. Taktiež sme o tábore, prípravách a potrebách hovorili s ľuďmi v zbere a na modlitebných stretnutiach zboru.

Tábor

Dá sa povedať, že celý ten týždeň bol namáhavý. Deti mali stále veľa energie, príliš veľa pre moje dve oči, uši a ruky. Keďže som mal na starosti najvyššiu vekovú kategóriu, nastolil som jemne spartanský režim, ktorý sa ukázal ako účinný. Občas boli chvíle, keď sme o tábore deti len tak pozorovali. Vtedy som videl veci, ktoré veľa prezrádzali o prostredí, z ktorého sú, o vý-

chove, o rodičoch. A neboli to vždy len veci úsmevné a príjemné...

Súčasťou programu detského tábora boli okrem záujmových krúžkov (maľovanie a modelovanie, ručné práce a stolný tenis), hier (futbal, basketbal, bejzbal, hokejbal a iné) aj biblické príbehy. Možno sme mali zo začiatku obavy, ale časom sa ukázalo, že deti rady počúvajú a reagujú na tieto príbehy, i keď sa tí starší niekedy hanbili spievať zvlášť ukazovacie pesničky.

Výsledok

Posledný deň tábora bol spojený s opekačkou, premietaním videa a prezentáciou výrobkov, ktoré deti počas týždňa urobili. Boli pozvaní všetci rodičia. A skutočne rodičov prišlo veľa. Nepamätám si, kedy sa odvážilo tak veľa ľudí prekročiť múry nášho zhrmka. Po počítačnom miernom obsluhovaco-organizačnom šoku sme sa pustili do práce a rozhovorov s nimi. A až tu sme mohli vidieť, čo všetko znamenal tábor pre deti. Z úst rodičov sme počúvali, ako sa deti na tábor každé ráno tešili, ako samé od seba skôr vstávali a nebolo pre ne ani jednej zlej veci na tábore. Deti boli akoby našou reklamou a dôvodom, prečo rodičia prišli. Myslím si, že na obyčajné pozvanie by asi

www.nifis.sk/tabor.html

neprišli, no mohli počuť a vidieť doma na svojich deťoch, o čom bol tento tábor. Bolo príjemné počuť, keď sa deti pýtali, či bude takýto tábor aj na budúci rok. Ba pýtali sa aj rodičia a nielen na tábor. Pýtali sa na KZ, v čo veríme, aké sú rozdiely, podaktorí prisľúbili pomoc v ďalšom roku, podaktorí vyslovili poďakovanie.

Medzi tým všetkým, čo som napísal aj nenapísal, mi vystupuje a potvrdzuje sa ešte jedna vec. Neuveriteľné množstvo vecí v súčasnej dobe záleží na vzťahoch. Aj na tomto detskom tábore som mohol vidieť, že cez nezištnú pomoc rodičom formou tábora, cez vzťahy k deťom a skrze nich k ich rodičom sú aj veci ohľadom našej viery, zboru, Ježiša viac počúvané a prijímané.

Rado Švarda ☒

Leto s Kresťanským zborom [NITRIANSKE NOVINY 8. 8. 2005]

Tridsaťsedem detí vo veku od 6 do 15 rokov prilákal Týždenný denný tábor s Kresťanským zborom. Pod dozorom trinástich vedúcich sa v krúžkoch učili modelovať a maľovať, vyrábať ručné práce či hrať stolný tenis. Popoludnie venovali biblickému príbehu, počúvali o Bohu, spievali a ak to dovolilo počasie, hrali hokejbal či futbal.

„Nápad vytvoriť denný detský tábor vznikol počas evanjelizácie v parku a na Klokočine. Mávali sme podujatia, na ktorých niekto z nás vysvetľoval príbeh a zároveň ho pre lepšie pochopenie pre deti aj kreslil. Okrem toho sme chceli odbremeniť rodičov od problémov s umiestnením detí počas prázdnin. Mnohí z nich nemali možnosť vybrať si dovolenky a tráviť tak prázdniny s deťmi,“ hovorí Roman Ludva z Kresťanského zboru. Za pomerne nízku sumu - 50 korún na deň - zabezpečili deťom program, obedy a pokryli náklady na materiál použitý pri kreatívnych úlohách.

Kresťanské zbory sú osobitnou registrovanou malou cirkvou. Často si ich mýlia so speváckymi zbormi. „Nelíšime sa od väčšinovej cirkvi vieroukou. Aj my máme ten istý pohľad na trojjediného Boha, veríme, že je spasiteľ a zomrel za naše hriechy. Ide nám o spoločnosť, v ktorom spolu žijeme a vzájomne si pomáhame,“ objasňuje podstatu zboru Roman Ludva. V Nitre sa k tejto cirkvi hlási asi 70 ľudí.

Tomáš Holúbek ☒

Kresťanské zásobovacie stredisko Christian Resource Centre • Zambia

bicykle - spacie vaky - siete proti moskytom

Kto sme?

Kresťanské zásobovacie stredisko je nezisková organizácia zameraná na podporu kresťanských pracovníkov na plný úväzok v Zambii, ktorí sa venujú kázaniu a vyučovaniu Božieho Slova a zakladaniu zborov. Kresťanské zásobovacie stredisko je principiálne aj prakticky spojené s bratskými kresťanskými zbormi a misiou CMML (Christian Missions in Many Lands). Špecializujeme sa na podporu konkrétnymi pomôckami ako sú bicykle, siete proti moskytom, spacie vaky, finančné dary, teologická literatúra a podobné veci, ktoré umožňujú kresťanským pracovníkom slúžiť efektívnejšie. Stredisko je spravované sedemčlennou radou.

Ako pracujeme?

Z prijatých finančných zdrojov nakupujeme bicykle, siete proti moskytom a spacie vaky a poskytujeme ich zdarma kresťanským pracovníkom na plný úväzok, ktorých nám odporúčia ich zbory alebo iní kresťania z oblasti, kde slúžia. Prijemcov žiadame, aby napísali ďakovný list priamo darcom.

Príležitostne sme darovali aj finančný obnos na podporu založenia úrody alebo chovu zvierat, aby sme pomohli týmto Božím služobníkom postarať sa o seba a svoje rodiny. Dostali sme tiež veľa požiadaviek o dodanie stanov, skladacích postelí, lúč, teologickej literatúry a mnoho ďalších vecí, ale na tieto sme dosiaľ kvôli finančným obmedzeniam nemohli reagovať.

Ako prijímame podporu?

Kresťanské zásobovacie stredisko je podporované dobrovoľnými príspevkami, darmi a zbierkami od kresťanských priateľov, pridružených členov, cirkví a organizácií v Zambii i v zahraničí.

Ak vám Pán kladie na srdce podporu našej služby, môžete nám napísať na našu adresu, ktorá je uvedená nižšie.

Ako sa môžete zapojiť do našej služby?

Modlitbou - náš spravodaj je k dispozícii na požiadanie jednotlivcom i skupinám, ktorí sa chcú modliť za našu službu i za službu pracovníkov na plný úväzok v našej krajine. Môžete nám pomôcť tým, že vyzvete svojich priateľov a príslušníkov vašich zborov, aby sa zaujímali o našu službu a modlili sa za nás.

Dávaním - svojou finančnou podporou sa môžete stať životne dôležitým spojovacím článkom v reťazi, ktorá vedie k zvestovaniu evanjelia a zakladaniu zborov v mnohých vidieckych oblastiach Zambie. Za vaše peniaze môže byť zakúpený bicykel, sieť proti moskytom, spací vak alebo nejaká iná potreba, ktorá pomôže vidieckemu evanjelistovi v jeho službe pre Pána. Jeden bicykel stojí 120 USD, spací vak 30 USD a sieť proti moskytom 8 USD.

Ak chcete viac informácií o našej službe alebo chcete finančne podporiť niektorý z našich projektov, môžete písať na adresu:

Christian Resource Centre, P. O. Box 11235, Chingola, Zambia

Kresťanské centrum BEREA chce podporiť šírenie evanjelia v Zambii finančnou podporou poskytnutou aspoň piatim pracovníkom (pre každého asi 5 500 Sk) cez Kresťanské zásobovacie stredisko.

Vaše dobrovoľné príspevky môžete posielat' do konca roka 2005 na účet KC BEREA (v tiráži) s variabilným symbolom 11235. ☒

Wiedenestské vyhlásenie

Európska konferencia Bratského hnutia (1. júl 2005)

Naša vízia pre našu prácu v Európe

„Ciel' mám vždy pred očami a bežím za odmenou nebeského povolania Božieho v Kristovi Ježišovi.“
(Filipanom 3,14)

Skrze Božiu lásku a moc urobíme, čo je v našich silách v našich vlastných krajinách, v Európe a v celom svete, aby

- ľudia boli privádzaní ku Kristu,
- miestne zbory duchovne i početne rástli,
- boli zakladané nové zbory.

Pritom chceme tvorivo využívať hodnoty celosvetového bratského hnutia a stále viac hľadiť za hranice našich krajín.

Chceme, aby každý človek mal príležitosť uverit' v Krista

Každý kresťan a každý zbor má od Boha úlohu cieľavedome a nadšene evanjelizovať doma i za hranicou vlastnej kultúry.

Zvláštnou výzvou tejto doby je:

- využívanie tvorivých postupov a metód v trvalej evanjelizácii, napr. pomocou osobných vzťahov najmä s mladými ľuďmi;
- láskyplné začlenení hľadajúcich a nových veriacich do našich spoločenstiev;
- účinná výchova učeníkov z nových kresťanov;
- zvestovanie nemenného evanjelia kultúrne primeranými spôsobmi;
- misia medzi cudzincami v našej krajine;
- diakonia ako podstatný aspekt nášho svedectva;
- povzbudzovanie kresťanov k obetavému dávaniu.

Chceme, aby miestne zbory duchovne i početne rástli

Cirkev je spoločenstvom Božích spolupracovníkov, ktorí slúžia podľa svojho duchovného obdarovania s tým cieľom, aby miestne zbory rástli duchovne i početne.

Zvláštnou výzvou tejto doby je:

- duchovne zdravé a prakticky orientované vyučovanie základných Biblických doktrín a múdre vysporiadanie sa s rozdielnym postojmi v okrajových otázkach;
- podpora spolupracovníkov, zvlášť vodcov, pomocou kurzov, biblických škôl a seminárov, pracovných stretnutí a osobných vzťahov;
- vytváranie užitočných štruktúr, ktoré zodpovedajú poslaniu a úlohám cirkvi;
- podpora rastu zapojením pracovníkov na plný alebo čiastočný úväzok do štruktúr a úloh miestneho zboru;
- dobrá duchovná spolupráca pri presadení nutných zmien v cirkvi;
- láskyplné riešenie rozdielov a konfliktov;
- zotrvanie na etických hodnotách Božieho slova.

Chceme, aby boli zakladané nové zbory

Sme presvedčení, že z dlhodobého hľadiska je zakladanie nových zborov najefektívnejšou formou evanjelizácie.

- Zaväzujeme sa k cieľavedomému zakladaniu zborov v našom bezprostrednom okolí i celosvetovo.
- Budeme sa usilovať o regionálnu spoluprácu miestnych zborov.

5. MISIJNÁ KONFERENCIA Kresťanských zborov

Modra-Harmónia, 11. - 13. november 2005

NEMENNÉ POSOLSTVO V PREMENLIVOM SVETE

PROGRAM KONFERENCIE

Piatok	prednášajúci	obsah
15.00 - 17.30		Registrácia
17.30 - 19.00		Večera
19.00 - 19.30	Lubomír Vyhnánek	Privítanie, chvály, modlitby
19.30 - 21.00	Peter Kozár	Svetová a domáca misia - modlitby a chvály

Sobota	prednášajúci	obsah
07.30 - 09.00		Raňajky
09.00 - 10.00	Vladimír Majerský	Ranné stíšenie, modlitby, chvály
10.00 - 10.50	Jozef Abrman	Rast zboru? Áno! - Ale ako?
10.50 - 11.20		Občerstvenie
11.20 - 12.40	George Sturm (USA)	Pionierska práca v Albánsku - zakl. zborov
12.40 - 15.00		Obed
15.00 - 16.30	Neil Summerton (UK)	Nemenné posolstvo v premenlivom svete
16.30 - 17.00		Občerstvenie
17.00 - 17.50	Lubomír Vyhnánek	Zodpovedné učeníctvo
17.50 - 18.00		Modlitebné skupinky
18.00 - 19.30		Večera
19.30 - 20.30	Lubomír Vyhnánek	Panelová diskusia
21.00 - 22.00		Videoprojekcie - evanjelizácia a misia

Nedeľa	prednášajúci	obsah
07.30 - 09.00		Raňajky
09.00 - 10.30		Zhromaždenie - Pamiatka Pánova
10.40 - 12.10	Neil Summerton (UK)	Bratské zbory v Anglicku dnes
12.10 - 13.30		Obed
13.30 - 14.10		Občerstvenie
14.10 - 15.35	George Sturm (USA)	Evanjelizácia ako životný štýl
15.35 - 16.00	Lubomír Vyhnánek	Zhrnutie, chvály, modlitby
16.00		Občerstvenie

Pondelok	prednášajúci	obsah
09.00 - 16.00	Neil Summerton (UK)	Úloha vodcov pri zakladaní a raste zboru

PERSPEKTÍVA

**INFORMÁTOR PRE MISIU
A VZDELÁVANIE** vydáva
Kresťanské centrum BEREĀ
Alstrova 38, 831 06 Bratislava
kcberea@bigfoot.com
Zodp. redaktor: Ing. Peter Kozár

Kolko stojí konferencia?

Ako obyčajne, aj tento rok budú náklady konferencie kryté dobrovoľnou zbierkou. Presné výdavky budeme vedieť až keď bude po všetkom, ale tu je približný odhad: strava jedného účastníka za deň stojí 300 Sk a ubytovanie za jednu noc 300 Sk. To však nie je všetko. Musíme uhradiť napríklad prenájom sály a cestovné pozvaných slúžiacich bratov (všetko desaťtisícové položky) - spolu to predstavuje asi 300 Sk na jedného účastníka konferencie. Tieto čísla uvádzame pre vašu orientáciu; isteže vítaný je každý účastník bez ohľadu na to, koľko môže prispieť.

Chata v Harmónii

Od „záračnej“ kúpy chaty v Modre-Harmónii uplynuli už takmer dva roky. Čo sa medzitým udialo? Keďže bol dom kúpený v dražbe, museli sme čakať na potvrdenie právoplatnosti dražby od okresného súdu. To je bežný postup. Keďže naše súdy sú preťažené, na tento navonok jednoduchý úkon sme museli čakať 11 mesiacov. Medzitým sme už boli v rokovaní s projekčnou kanceláriou, ktorá urobila pre nás návrh stavebných úprav podľa našich požiadaviek. Potvrdenie od súdu, že sme právoplatní majitelia, sme dostali koncom januára tohto roku. Výhodou pre nás bol fakt, že sa medzitým zmenil zákon o dani z prevodu nehnuteľností, ktorý túto daň s platnosťou od 1. januára zrušil. Týmto činom sme ušetrili cca 120 000,- Sk, ktoré by sme inak museli odvieť do štátneho rozpočtu. Pán Boh má rôzne cesty, ako ušetriť peniaze.

Od tohto okamihu sme začali vybavovať stavebné povolenie. Kto už niekedy niečo stavala alebo predstavoval, má predstavu o tom, čo táto jednoduchá veta v sebe zahŕňa. Bolo treba napísať na 13 rôznych inštitúcií ako sú napr. plynárne, vodárne, telekomunikácie, oslovit' hygienikov, požiarnikov, vlastníkov pozemkov cez ktoré pôjde plynová prípojka atď. a čakať. Vrcholom tohto procesu bolo tzv. územné konanie, ktoré zorganizoval stavebný úrad v Modre, kde sa všetci susedia mohli vyjadriť k navrhovanej rekonštrukcii. Konanie úspešne prebehlo koncom septembra a až potom sme mohli podať oficiálnu žiadosť o stavebné povolenie. Na odpoveď má stavebný úrad lehotu 30 dní. Veríme, že do konca novembra ho (už bez problémov) dostaneme.

Samozrejme, že sme nečakali so založenými rukami. Na chate sa odpracovali už stovky brigádnických hodín. Ak Pán dá a dožijeme, so začatím prestavby by sme chceli začať v marci budúceho roku. Veríme, že aj s Vašou výdatnou pomocou. Chceme sa poďakovať všetkým Vám, ktorí ste až doteraz toto bremeno niesli s nami. Veríme, že to, čo Pán Boh tak predivne začal, aj dokončí, a že toto miesto použije na duchovnú obrodu mnohých.

(redakcia)

Majiteľ účtu: KREŠTANSKÉ CENTRUM BEREĀ číslo účtu: 2629010205 / 1100
Banka: TATRA BANKA a. s. IBAN: SK5511000000002629010205
Hodzovo nam. 3, 811 03 Bratislava, Slovakia (pre dary zo zahraničia)